

КОНСТАНТИН БАЛМОНТ КЪМ ХОРАТА

Превод от руски: Андрей Андреев, 1993

chitanka.info

О, хора, към вас се обръщам сега,
бях ням и нещастен, убит от тъга,
но щом върховете обикнах, без страх
аз всичко обикнах и всичко разбрах.

Разбрах със сърцето си, не със ума,
че царствена радост е скрита в гърма,
погубва той звяра, човека-събрат,
но с него е прелестен нашият свят.

Харесва ми всичко на тази земя —
добро или зло, светлина и тъма,
на всичко се моля, но зная добре,
не с ручея, с теб ще се слея, Море.

Но знам, на горещи лъчи във властта,
ще звънне пак ручеят над пропастта.
Кой тук обяснил е живота поне,
на мъдрите, мъртвите, казвам: — „О, не!“

Над всички слова и над мъдрия храм
стои нещо друго, аз вярвам и знам,
че не мъдростта на житейския път —
световното вино опива до смърт.

Кога ли от него ще съм упоен,
да мра, да възкръсвам — отново роден
да чувам на утрото младия зов...
О, хора, изпълнен съм само с Любов!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.